ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з шахт, лісів, залізниць, фарм і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ТОРОНТОНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗНОВ РОЗБИЛА МІТІНҐ БЕЗРОБІТНИХ.

Торонто, Онт.

Боротьба безробітних в Торонто о працю або поміч вдержавця тревае дальше, помимо брутальности дрепервицини та її поліцейського терору. Із кожним днем боротьба стає завзятішою і набирає більше клясово-боєвого характеру. Робітництво бачить, що його клясовий ворог не уступить ані на пядь без боротьби, і що тут не компромісами, як це робить всяка уголовщина соціял-демократичних таборів, а тільки під проводом компартії запевнена перемога пролетаріяту над своїм споконвічним ворогом, буржуазією. І робітництво це бачить і з кожним днем стає на прямих шлях клясової боротьби в рядах партії, йде під її провід.

Зараз безробіття в Торонто прибрало широких розмірів, а місцева міська влада прямо кпить собі з цего і майже нічого не робить, щоб бодай в части зарадити цему.

Коли делеґація від безробітних під проводом т. А. К. Смита на 11 березня пішла до міської ради, щоби представити домагання безробітних, то "батьки міста" майже зігнорували її, а навіть одного члена делеґації зараз по опущеню конференційної салі заарештовано під мнимим претекстом, що нібито йому була пропонована робота, а він не хотів робити, а тільки підбурює других, та робить замішання публичного спокою.

Комітет безробітних заповів на день 18 березня мітінґ безробітних на Клерене Сквер, щоби здати звіт, яку відповідь на домагання безробітних дали "батьки міста". Однак дрепервицина оставлена своїми подвигами в здавлюванню робітничого руху заздалегідь приготовилася, щоби до такого мітінґу не допустити. Вже перед означеним часом мітінґ мав відбутися в 2 год. пополудни і Клерене Сквер був тісно окружений поліцією пішою, на моторциклях, як також дрепервськими козаками та цілим стадом детективів, не допускаючи туди нікого. Промовців, які старалися говорити до зібраних перед площою, зараз стягано і бито, тим разом не арештуючи їх. Близько годині поліція розганяла безробітних і не допускала до мітінґу.

Цікавим є це, що місцева буржуазна щоденна преса ані словечком не згадала про згаданий мітінґ, помимо, що на мітінґ зійшлося до 2,000 безробітних.

Беручи це все від увагу, робітники повинні памятати, що їм ніхто не допоможе, ані не зарадить безробіттю, коли вони самі про це не подбають. Тому ми повинні всі тісно обєднатися і спільно виступати не тільки на демонстраційних мітінґах, але коли вибє слушна година то й на барикади піти, щоби раз на все покінчити з цим визиском пануючої кляси а заразом і безробіттям.

Ч—нк.

З ДАЛЕКОГО ПІВНІЧНОГО БІГУНА ПРИБУВ ДО НАС "КРАСІН".

Торонто, Онт.

Ще не так давно, як по цілому світу радіо, а за ним щоденна преса усіх країн несли вістки про героїчні подвиги "Красіна".

Найбільш реакційні газети і ті мусіли признати славу більшовикам, які з таким завзятям та посвятою поборювали всі перешкоди в Арктику, щоби рятувати членів експедиції фашистського зарозумілия Нобіле. Цілий світ засудив цего фашистського генерала за його зарозумілість та невмілість в керуванню експедицією, за його чванливість, бо тільки завдяки його чванливости загинули такі славні вчені дослідники північного бігуна як Амундсен та Мальмгрен. Та про це багато писалося в нашій пресі і наші читачі знають про це, а зараз є нагода бачити всі ці подвиги "Красіна".

Я з великою нетерпеливістю счікував того вечера, коли то вже було показувано фільму "Красін". Врешті діждався. Дня 12 березня "Красін" на Вест Торонто. Сама поява на пісу на екрані "Красін" викликає бурхливі оплески. Робітництво відчуває, що це йому близьке, воно переноситься туди ген далеко і разом з "Красіном" переживає всі перешкоди в Арктику, а заразом його подвиги і славу.

А вже чи не найбільше впливає на робітника, коли на початку фільми серед нічного світла Ленінграду вирисає постать Леніна, а відтак Невський порт, в якому стоїть "Красін".

"Красін"! В ньому змальовані не тільки точні околиці бігуна, але також слава, невмируща слава радянського життя, та радянської допомоги тим, яких цілий світ вважав за пропащих.

"Красін" наукова фільма. І слушно Совкіно зробило, коли призначило цю фільму в память загинувшим героям, дослідникам науковим Арктику.

Я на цьому місці не буду розписуватися про саму фільму та цілий її зміст, а тільки скажу, що кожний робітник та робітниця повинні побачити її, щоб тим самим краще закріпити в памяти подвиги "Красіна" а також побачити правдиві околиці північного бігуна, з його вічними ледами, та звіриним світом.

Робкор.

ЗВІЛЬНЯЮТЬ РОБІТНИКІВ ВІД ПРАЦІ, А НА ЇХНЄ МІСЦЕ ПРИЙМАЮТЬ РОБІТНИЦЬ.

Кіченер, Онт.

В місцевости Кіченер одною з головніших індустрій є роборовні, виробі роборових черевиків та чоботів. Коли робітник стає до праці в цих фабриках, так в деяких мусить працювати кілька тижнів без жадної платні, а в деяких платять одного долара й пів на день. Говорять робітникові, що він вчиться фаху, й йому більше не належиться. Робітник так робить через кілька тижнів, а відтак дістає піс ворк, де йому платять сім центів від одної пари черевиків, що він її зробить, або 17 центів від пари чобіт. Є це аж дуже мізерна платня.

Робітники гонять собою скорше як машина, бо щоби заробити хоч три доляри на день, треба зробити 45 пар черевиків. Робітники в цих фабриках звертають дуже малу увагу на цю мізерну платню, а вдоволяються тим, що мають фах і будуть мати сталу роботу, але воно не все так є, як думається. В деяких фабриках вже почали робити черевики і чоботи при помочи машини, а тим звільнили сотні тих, що тішилися фахом, бо одна машина і около пятнаиять робітників виробить стільки черевиків, що до недавна 40 робітників виробляло. Инші фабриканти, що не мають ще машин, не хочуть, щоб їх конкурало більше виробка черевиків чи чоботів як тих, що виробляють при помочі машини, почали звільнювати робітників від праці, а на їх місце приймають робітниць, бо робітниця буде виконувати ту саму працю за майже половину тої мізерної платні, що її побирав робітник.

Зараз з кожної фабрики виробу роборових черевиків звільняють майже кожного тижня по кілька десяток робітників, та постійно тримають написи: "Жінок потрібно".

Ті робітники, що колись тішилися добрим фахом та стаю працею, зараз кожного тижня збільшують армію безробітних та нарікають на робітниць, що вони відібрали їм і їхній родині кусок хліба. Та не жінки тут винуваті, бо коли чоловік вже кілька місяців без праці, а вдома родина голодує і мерзне то нещасна матір, звичайно, мусить йти на фабрику продати себе, щоб врятувати родину від голодової смерти. Але коли застановитися і подумати, чому фабриканти відправляють робітників, а їх місця заміняють робітницями, так найдемо відповідь, що жіноча праця є дешевша й робітниці фабрикант буде платити тільки половину тої платні, що платив робітникові. Друга причина це та, що зараз цілий капіталістичний світ горячково приготовляється до світової війни, а буде потрібно вислати мущину робітника на гармат не мясо, а щоби не лишитися тоді без робочих рук, то вони вже від тепер приготовляють жінок-робітниць, щоб уміли заступити на фабриках місця своїх чоловіків та синів в часі світової різні.

Третя причина ще та, що коли робітники будуть без праці через проти якогось часу і вичерпаються фінансово, то коли капіталістам буде потрібно жовнірів, щоб вислати на фронт, вони зможуть дуже легко їх дістати, лаючи їм долара десять-цейтів на день.

Тепер якраз приходить крайна пера для нас робітників і робітниць, тих що ще працюють та тих, що вже голодують, вступати в робітничі організації, як освітні так і політичні, бо тільки організованим способом робітники пролетарі можуть цему лихові зарадити. Нарікання нічого не поможе, нарікання лишуться нарікання, а ми повинні ступити на шлях клясової боротьби за своє існування.

П. Г., РЗТкор.

ПЕТЛЮРІВЦІ СКЛИКАЛИ ПРОТЕСТ-МІТІНҐ, А РОБІТНИКИ ПЯТНУВАЛИ ЇХ НА НЬОМУ.

Форт Френсес, Онт.

Дня 3 березня місцеві патріоти скликали протестаційний мітінґ проти "червоного терору на Україні". Цей мітінґ був проголошений для усіх українців дня 2 березня, на публичнім танці в салі Просвіти.

Члени й симпатики місцевих робітничих організацій довідавшись, що відбудеться публичний мітінґ на вище згадану тему, з цікавости також прибули у великому числі. Мітінґ отворив голова Просвіти, який по кількох словах закликав на промовця пана учителя І. Лучака. Цей панок, хоч як пробував тримати себе холоднокровно, то всеж таки можна було запримітити непевність себе перед присутністю великого числа членів робітничих організацій. А треба сказати, що всіх присутних на тім вічу було около 110 осіб, з яких дві третіх становили члени і симпатики робітничих організацій.

Як голова, так і промовець забезпечували себе ще на вступі, що питання можна будет ставити аж після закінчення теми. Та промовець вже таки на вступі почав плутатись, що на великій Україні "наїздники" виконують страшний терор над українським населенням і що на потвердження цього має під руками багато матеріялу навіть із робітничих газет. По цім сів собі за стіл і почав читати якусь книжку.

І як почав читати, як почав... що там "чека" страшно розстрілює кого попало: інтелігенцію, селян, робітників, словом розстрілює кого попало, та що та "чека" в десять раз страшніша від звичайної поліції, в якій небудь країні.

Потім дальше читає й пояснює, кілько то "чека" поарештувала професорів, висилаючи на далекий Сибір, а над деякими знущаються в тюрмах.

Публиці вже цього було забагато й один з присутних сказав, що нехай "пан учитель" вияснить дещо з життя й діяння тих професорів та попів, яких радянська влада арештувала. Знов інший спитав, яка назва і хто є автором тої книжки, бо цього не було проголошено на вступі. По цім присутні почали засипати промовця іншими питаннями, а саме: з кого властиво тепер складається уряд на Радянській Україні, що промовець, висловлюється словом "наїздники".

Посипались запити: чому не протестують проти польського уряду, який закриває українські школи та перемінює православні церкви на римо-католицькі на Західній Україні? Чому не протестуєте проти тих страшних знущань над українським населенням, що мають місце в Румунії та в Чехословаччині? На ці запитання промовець почав викрикувати, а голова почав грозити покликанням поліції. Однак це публики не настрашило. І тут деякі члени робітничих організацій почали самі вияснювати усі повище зазначені питання. В першу чергу було висвітлено злочинну роботу арештованих професорів і попів проти робітничо-селянської влади на Україні, та взагалі в чию корість вони працюють.

При тім також пояснили, що українські так звані патріоти в Канаді своїми протестами хотять вже лишній раз доказати, що вони все є до послуг, як польській так і румунській буржуазії проти Радянської України. Тут одна членкиня Просвіти зі злости почала кричати на адресу товариша промовця, не стримуючись навіть від уличних слів. Така поведінка членкині на публичнім мітінґу свідчить, що Просвіта дуже дбає за освіту своїх членів.

Серед такої атмосфери голова завчив протестаційне вічо не скінченим, а своїх членів завізвав, щоб остались. Їх осталося около 35 осіб, а около 75 присутних опустили салю.

В пару день пізніше, на великє здивовання читаємо в місцевій англійській пресі, що "Юкраїніян Рідінґ Сосаєті" відбуло такий мітінґ, який місцеві комуністи пробували розбити, але їх вигнано і доконечно мітінґ при участи 68 членів згаданого товариства. А в "У. Г." з дня 19 ц. м. було зазначено, що було лише 65 присутних на згаданому мітінґу.

Взагалі петлюрівський писака уживав багато брехні, а ще більше відніся з ненавистю і провокаційний спосіб представив членів робітничих організацій в місцевій англійській пресі. Лише подумайте, людина, яка приїхала зі Східної Галичини 3 роки тому назад, вже пропонує властям депортувати комуністів з Канади, а себе і своїх колег представляє, як дуже лояльних людей. Можна додумуватися, що ця людина якщо можна такого осібняка назвати людиною таку саму ролю виконувала і в Галичині у відношенню до робітничого руху. І є ще люди, які утримують цього осібняка своїми тяжко запрацьованими центами. Однак сам допис не викликав бажаного ефекту, а самого дописувача публика просто висміяла. Таким і так належиться. А українські робітники без ріжниці своєї приналежности, повинні винести з таких "національних героїв" належну власну науку.

Присутний.

КЛИЧУ ВСІХ ТИХ, ЩО ОТРИМАЛИ ПРЕМІЇ ЗА ЗБИРАННЯ ПЕРЕДПЛАТИ НА РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКУ ПРЕСУ.

Вінніпеґ, Ман.

За збирання передплати для "УРВ" мені признано картіну премію. Помагаючи своїй пресі, я не мав на думці отримати за це якусь премію, а робив це з обовязку як робітник. Так повинен зробити кожний робітник і робітниця, поширюючи нашу робітничо-фармерську пресу й приєднуючи для неї нових передплатників.

Було б побажаним, щоб усі ті товариші й товариші, яким признано вже премії за приєднування нових передплатників і сколектування залеглої передплати, пішли за моїм приміром й приміром попередніх товаришів і товаришок і ту премію жертвували на пресовий фонд нашої робітничо-фармерської преси.

Хто слідуючий за мною?

З товариським привітом,

Г. С. Якимович.

СВЯТКУВАЛИ ДЕНЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА І ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

Вест Торонто, Онт.

Дня 16 березня робітництво Вест Торонто святкувало величавим концертом 69-ті роковини смерти великого кобзаря Тараса Шевченка, та 59-ті роковини Паризької комуни.

Сала була переповнена учасниками. Здається, що немає українського робітника чи робітниці та їхніх дітей, які не знали б бунтаря Тараса Шевченка. І ми святкуємо його память тому, що він боровся за краще життя робітників та селян.

На концерті було два реферати. Перший реферат був про життя Т. Шевченка. Ми знаємо, що Шевченко дуже любив науку і хотів учитися помимо того, що на своєму шляху стрічав великі перешкоди. Тарас Шевченко помер, але память жиє і житиме вічно. Його писання, які він мережив перед десятками літ сьогодня всі здіснюються. Тому то й він вічно житиме в памяти українських робітників.

Другий бесідник говорив про Паризьку комуну, про славних комунарів, які героїчно боролися 72 днів. Хоч переможено комунарів, одначе комуни, за яку згинули паризькі комунарі не здавлено, вона відкила в 1917 р. і створила всесвітну батьківщину пролетаріяту, Союз Радянських Соціялістичних Республик.

Концертова програма була дуже багата. Всі точки були виконані добре. В програму входили соло-співи й дуети, а також хор відспівав пару пісень між іншим і Шевченковий "Заповіт". Були також декламації з творів Т. Шевченка, які відекламовано добре.

Концертова програма була багата і всі були задоволені цим концертом.

В. Балан.

ЗАЙДІТЬ ДО УКР. РОБ. ДОМУ В ПОРТ АРТУР.

Порт Артур, Онт.

В місті Порт Артур, куди не глянути б, усюди можна стрінути повно безробітних, які заповнюють вулиці міст. Чимало з їх можна подибати по усяких порах, де витрачують марно гроші й час. Сидять до пізної ночі й нічого більше там не бачуть, хіба карти й кулі.

В нас є свій Укр. Роб. Дім, в якому находиться гарна бібліотека. Є багато усяких книжок, які варто читати. Читальня теж відкрита пізним днями і чекає на своїх відвідувачів. Треба тільки, щоб усі робітники й робітниці, що марнують час нецорисно, зайшли до нас і почитали часописи, книжки, та спільно побеседували з нами. Наш УРД радо вітає не тільки самих членів, але й не членів теж приймає охочо. Також приходить усі трудящі Порт Артур до УРД що неділя на спільне читання, яке відбувається від 10 до 12 години рано. Приходіть до нас неділями й будними днями, а багато дечого навчитеся.

К. А., РЗТ робкор.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ДЕШЕВОЇ БІБЛІОТЕКИ

Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпеґу дістала знову в обмеженій скількости дуже цінний твір Івана Франка дешевого видання "Борислав Сміється".

Тут подаємо окладинку дуже цікавої книжки:

"БОРИСЛАВ :-: :-: СМІЄТЬСЯ"

яку написав

ІВАН ФРАНКО

з життя і боротьби бориславських робітників.

Є це одна з найкращих книжок з життя галицького робітництва, що читається з великим захопленням.

Звичайна ціна цеї книжки: в оправі $2.00, а брошурована $1.50. В Робітничо-Фармерській Книгарні ви дістанете її за 50 ЦЕНТІВ.

Наше перше замовлення цеї цінної книжки розійшлося в протягу кількох тижнів. Замовлення разом з належитістю засилайте таки зараз до:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.

ЧИ ВИ ЦІКАВИТЕСЯ ІСТОРІЄЮ РОБІТНИЧОГО РУХУ?

Якщо ви справді цікавитеся робітничим рухом, якщо ви самі берете в нему участь, то повинні знати його історію.

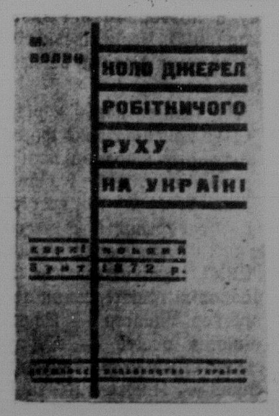

Перед вами з лівого боку окладинка книжки М. Волина про харківський бунт 1872 р. Так, так, 57 років тому назад, рік пізніше після Паризької Комуни, прапор бунту маяв над Харковом. Не був це справді організований, плянований рух, а був це стихійний вибух проти насильства. Але ті стихійні бунти поневолених проти визискувачів стали жерелом пізніших революційних боїв пролетаріяту.

Наше перше замовлення цеї книжки розійшлося дуже скоро. Зараз наша книгарня отримала знова обмежену скількість цеї книжки і рекомендує її до набуття тим, які ще її не читали. КОШТУЄ ЛИШЕ 60 ЦЕНТІВ.

Замовляйте таки зараз в

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE — — — WINNIPEG, MAN.